

'Het Dorstige Hert' eenmaal per jaar trefpunt van rietboeren en rietkopers

In Botshol, de buurt tussen Abcoude en Vinkeveen, is veel water. De Waver en de winkel stromen er samen en omdat Gedeputeerde Staten in 1940 niets zagen in droogmaking ligt er nog steeds een uit plassen en moerassen bestaand natuurreservaat. Bij dat vele water groeit overvloedig riet en dat riet is ieder jaar de inzet van een ongewone zakelijke activiteit in het Botsholse café 'Het Dorstige Hert'.

Op een doordeweekse dag lijkt de enige actie in de buurt te bestaan uit het vele malen open- en dichtgaan van de brug voor 'Het Dorstige Hert' om grondschuiven door te laten. De caféhouder

verricht dit werkje zelf. Eenmaal per jaar is hij echter constant achter tapkast, jeneverkruik en koffiebestek te vinden, omdat dan de Ingelanden van het waterschap Abcoude hun Botsholse riet komen verkopen. Aan de verkoop gaat een besloten vergadering van de ingelanden vooraf. Deze wordt gehouden in de gelagkamer. Niet-ingewijde bezoekers moeten dan achterom, naar de keuken, waar de vrouw van de caféhouder en barjuffrouw Annie hen ontvangen. Daar zaten dit jaar ook de vijf gegadigden voor het riet, drie handelaren en twee rietnijders. Even na het middaguur kan de veiling beginnen. De rietboeren zijn van plan hun riet voor flink geld aan de man te brengen. Een van hen zegt met pretoogjes: 'De jeugd is tegenwoordig ook keihard in zaken. Kijk maar naar de Beatles. Dat kunnen wij ook.'

De voorzitter van het waterschap en tevens gemeentesecretaris van Abcoude, de heer Stigter, leidt de verkoop opgewekt in. Zo op de manier van de exploitant van het rad van avontuur op de kermis: 'Mijne heren. Eén kan het riet maar kopen en om te voorkomen dat hij een miskoop doet zal ik de veilingvoorwaarden oplezen.' Monotoon komen die eruit: onder meer dat er voor 1 september niet gesneden mag worden en dat voor 31 maart 1966 de percelen

'schoon' moeten worden achtergelaten op straffe van een 'boete'. Zes percelen komen onder de hamer van in totaal 59 hectare met riet beplant land. Een van de handelaren, de heer G. J. Versluys uit Lexmond (bij Vianen), vraagt hoeveel hectare riet precies op de percelen staat. Stigter: 'Dat weet ik niet.' Versluys: 'Dat zou ik toch wel willen weten.' Onbezoldigd rijksveldwachter J. F. van der Plas die het gebied op zijn duimpje kent en als veilingmeester optreedt zegt ook dat het niet te schatten is. Versluys: 'Ik heb gehoord 30 hectare.' Stigter kapt de discussie af. 'Dat weten wij niet. Het ene jaar staat er misschien een beetje meer op dan het andere.' Dan begint het bieden. Veilingmeester Van der Plas zet heel laag in. Met voor niet-ingewijden nauwelijks merkbare hoofdknikjes wordt de prijs snel opgedreven. De rietboeren knikken mee op gevaar af dat zij met hun handel blijven zitten. De 59 hectare gaan ten slotte weg voor ruim fl 3.000,- naar een handelaar uit Leimuiden (bij Aalsmeer). 'Een beste prijs,' vinden de verkopers. 'Dié koper moet wel een rijke pa hebben.'

VEILINGMEESTER Van der Plas vertelt: 'Eigenlijk is het veilen werk voor de voorzitter, maar dat is steeds een ander. Voor mij is het routine geworden. Ik doe dit werk al jaren en ik weet vaak van tevoren wie mijn klant gaat worden.' Het 'ruige' riet wordt volgens de heer Van der Plas gebruikt voor het afdekken van bloembollenvelden. 'Ruigt' is kort riet dat niet in het water maar op het land staat. Het riet dat aan het water staat wordt vooral gebruikt als dakbedekking. België, Frankrijk en Duitsland zijn goede afnemers. In Nederland wordt vrijwel geen nieuw rieten dak meer gelegd. (1965! red)

Zestig procent van de export gaat naar België, 25 procent naar West-Duitsland, 25 procent en 11 procent naar Frankrijk. De rest wordt gekocht door Engeland. Het rieten dak begint in die landen weer in de mode te komen. Villabezitters in Duitsland vinden het 'romantisch' staan en ook in andere landen geniet het rieten dak groeiende populariteit. Er worden dan ook goede prijzen gemaakt bij de export. Het indexcijfer van de exportprijzen (gemiddeld 100 over de hele periode) is gestegen van 89 in 1961 tot 124 in de eerste vier maanden van 1965.

Artikel in 'Het Parool' van 24 juli 1965 door Dolf Hell

Bronnen:

- G. van Berkel en H. Samplonius: *Het Plaatsnamen Boek* (1989)
- A. Bloed c.s.: *Van Wildernis tot Ronde Venen* (1984)
- F.H. de Bruijne: *De Ronde Venen, een sociaal-geographische studie van een gedeelte van het Hollandsch-Utrechtsch weidelandschap (1939; dissertatie)*.
- D.G. Carasso e.a. in 'Abcoude en Baambrugge 900 jaar' (1985)
- J. Frankenhuizen: 'Langs galg en kerkenpad' in *De Proostdijkoerier* jaargang 15 nr.4 (1999)
- H.P. Gorter: 'Ruimte voor Natuur'. (Vereniging Natuurmonumenten, 1986)
- J.H. von Santen in 'Geschiedenis van de Provincie Utrecht vanaf 1780' (1997)
- J. Trouw in 'De Geschiedenis van Botshol' (1946): inleiding op V. Westhoff's 'Landschap, flora en vegetatie van de Botshol na bij Abcoude' (1949)
- Gemeente-archief Abcoude/De Ronde Venen: *Notulen Gemeenteraad Abcoude Proostdij (1880-1882)*
- Idem: A. Hagen: *Schouten, maires, burge-meesters en secretarissen van Abcoude-Baambrugge en Abcoude-Proostdij (geeft tevens overzicht gemeentenamen)*
- Mondelinge informatie van de heer Sytze de Vries (Vereniging Natuurmonumenten)

Afbeeldingen ontleend aan deze bronnen.